KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.10.2024 r.
COM(2024) 494 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY

Sprawozdanie z wykonania dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej

1. Wprowadzenie

W dyrektywie Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej[1] („dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów") ustanowiono ramy rozstrzygania sporów między państwami członkowskimi powstających w związku z interpretacją i stosowaniem obowiązujących między państwami członkowskimi umów i konwencji, które przewidują eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu oraz, w stosownych przypadkach, kapitału.

Chociaż przed przyjęciem dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów istniały pewne mechanizmy lub instrumenty służące do rozstrzygania niektórych sporów, przewidziane w umowach i konwencjach podatkowych lub w konwencji arbitrażowej (90/436/EWG)[2], instrumenty te mogą nie wystarczyć do skutecznego rozstrzygnięcia takich sporów we wszystkich przypadkach pod względem zakresu lub w sposób terminowy bądź wiążący.

Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów zapewnia skuteczny mechanizm, który umożliwia rozstrzyganie sporów o szerszym zakresie, w sposób terminowy i możliwy do wyegzekwowania, oparty na podejściu trzyetapowym. Po pierwsze, każda osoba (osoba fizyczna lub przedsiębiorstwo), na której opodatkowanie kwestia sporna ma bezpośredni wpływ, jest uprawniona do wniesienia skargi do każdego z zainteresowanych państw członkowskich i wnioskowania o rozstrzygnięcie takiego sporu. Po drugie, zainteresowane państwa członkowskie powinny dołożyć starań celem rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze procedury wzajemnego porozumiewania. Po trzecie, w przypadku odrzucenia skargi przez państwo członkowskie lub niepowodzenia w rozstrzygnięciu sporu na etapie procedury wzajemnego porozumiewania w dyrektywie przewidziano powołanie komisji doradczej w celu podjęcia decyzji w sprawie odrzucenia skargi lub wydania opinii w sprawie sporu.

Zgodnie z art. 21 dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów Komisja oceni wykonanie dyrektywy i przedstawi Radzie sprawozdanie. Obecnie dostępne są jednak ograniczone dowody dotyczące stosowania dyrektywy i nie wszystkie państwa członkowskie zdobyły wystarczające doświadczenie w stosowaniu jej przepisów. W żadnym z państw członkowskich nie odnotowano skarg złożonych przez podatników, które znalazły się na etapie rozstrzygania sporów. Wynika to głównie z faktu, że dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów ma zastosowanie do lat podatkowych rozpoczynających się 1 stycznia 2018 r. lub później. Państwa członkowskie stosują różne przepisy, jeżeli chodzi o spełnienie wymogów dotyczących składania i finalizacji ocen, przepisy dotyczące przedawnienia i strategie w zakresie zgodności z przepisami (np. kiedy należy rozpocząć kontrolę lub które lata podatkowe należy uwzględnić). Na przykład deklaracja podatkowa za rok podatkowy 2018 zostałaby złożona najwcześniej w 2019 r. Kontrola podatkowa obejmująca rok podatkowy 2018 mogłaby się zakończyć dopiero w 2023 r., w związku z czym skargę można by złożyć w ciągu trzech lat od tej daty (najpóźniej w 2026 r.). W rezultacie

[1] Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 1.

[2] Konwencja w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 10.

spory, które można by rozstrzygać na podstawie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów, zaczęły pojawiać się dopiero w ostatnich latach.

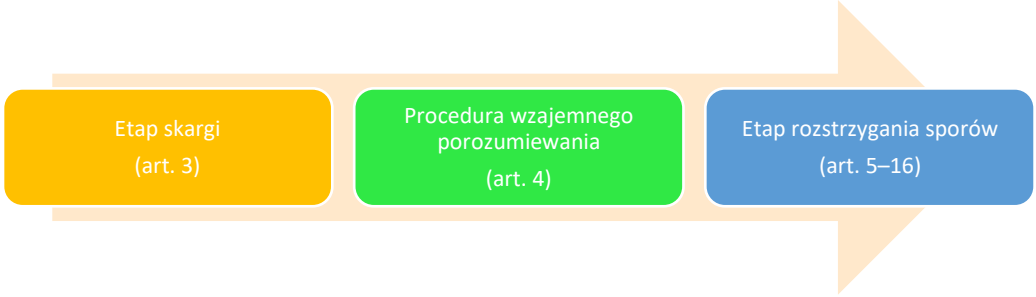
Niniejsze sprawozdanie z wykonania obejmuje okres od wejścia w życie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów do dnia dzisiejszego. Do sporządzania sprawozdania wykorzystano dane zgromadzone podczas konsultacji prowadzonych od 12 marca do 10 maja 2024 r. za pośrednictwem strony internetowej służb Komisji odpowiedzialnych za podatki i unię celną, a także informacje otrzymane od państw członkowskich na podstawie ram statystycznych dotyczących dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów za lata podatkowe 2020–2023 oraz w ramach ukierunkowanych konsultacji z państwami członkowskimi, które to konsultacje trwały od 14 marca do 10 maja 2024 r. Pełną ocenę dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów należy przeprowadzić po zebraniu większej ilości informacji na temat rzeczywistych spraw i zdobyciu większego doświadczenia z takimi sprawami, w tym sprawami, które znalazły się na etapie rozstrzygania sporów. Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów wchodzi również w zakres trwającej kontroli Trybunału Obrachunkowego dotyczącej szkodliwej konkurencji podatkowej w UE.

2. Opis dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów

Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów zapewnia państwom członkowskim skoordynowane i elastyczne ramy oraz rozszerza możliwości obowiązkowego i wiążącego rozstrzygania sporów w Unii Europejskiej w porównaniu ze stosowaniem wyłącznie przepisów krajowych lub zasad określonych w dwustronnych lub wielostronnych umowach i konwencjach.

Dyrektywa dopuszcza wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie skargi podatnika; w ramach tej procedury państwa członkowskie muszą współpracować i w ciągu dwóch lat osiągnąć porozumienie w sprawie sporu dotyczącego podwójnego opodatkowania. Decyzja jest wiążąca dla właściwych organów i możliwa do wyegzekwowania przez podatnika lub podatników, których sprawa dotyczy. Jeżeli procedura wzajemnego porozumiewania będzie nieskuteczna, ponieważ państwom członkowskim nie uda się osiągnąć porozumienia, automatycznie rozpoczyna się procedura rozstrzygania sporów (etap arbitrażu) z wydaniem ostatecznej wiążącej decyzji przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

Na poniższym rysunku podsumowano trzy główne etapy proceduralne dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów:

Rys. 1: Trzy główne etapy proceduralne

Podsumowanie poszczególnych etapów:

1. Skarga

Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów ma zastosowanie do sporów między państwami członkowskimi, gdy spory te powstają w związku z odmienną interpretacją i stosowaniem umów i konwencji, które przewidują eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu oraz, w stosownych przypadkach, kapitału, takich jak dwustronne umowy i konwencje podatkowe oraz konwencja arbitrażowa, i ta odmienna interpretacja i stosowanie prowadzą do podwójnego opodatkowania. W związku z tym każda osoba, której dotyczy spór, w tym osoby fizyczne, jest uprawniona do przedłożenia każdemu z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich skargi dotyczącej kwestii spornej celem jej rozstrzygnięcia.

Termin składania wniosków wynosi trzy lata od otrzymania pierwszego powiadomienia o działaniu skutkującym podwójnym opodatkowaniem. Każdy właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ma obowiązek potwierdzenia otrzymania skargi w terminie dwóch miesięcy od jej otrzymania i poinformowania o tym pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. Osoba, której dotyczy spór, jest zobowiązana do przekazania informacji określonych w art. 3 ust. 3 dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów. Zainteresowane właściwe organy mogą wystąpić o dodatkowe informacje w terminie trzech miesięcy od otrzymania skargi. Następnie osoba, której dotyczy spór, powinna udzielić odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania takiego wniosku. Decyzję w sprawie przyjęcia lub odrzucenia skargi należy podjąć w terminie sześciu miesięcy od otrzymania skargi lub w terminie sześciu miesięcy od otrzymania dodatkowych informacji w zależności od tego, który z tych terminów przypada później; o decyzji należy bezzwłocznie poinformować osobę, której dotyczy spór, oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

W ciągu tego sześciomiesięcznego okresu zainteresowane państwo członkowskie może rozstrzygnąć kwestię sporną jednostronnie, co doprowadzi do zakończenia procedury przewidzianej w dyrektywie w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów.

2. Procedura wzajemnego porozumiewania

Jeżeli spór nie został rozstrzygnięty na etapie skargi, zainteresowane państwa członkowskie, w przypadku gdy przyjęły skargę, przystępują do procedury wzajemnego porozumiewania. W przypadku wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania państwa członkowskie muszą dążyć do jej zakończenia w ciągu dwóch lub trzech lat od ostatniego powiadomienia o decyzji o przyjęciu skargi.

W motywie 6 zachęcono państwa członkowskie do stosowania niewiążących form pozasądowego rozstrzygania sporów, takich jak mediacja lub postępowanie pojednawcze, na ostatnich etapach procedury wzajemnego porozumiewania. Jeżeli zainteresowane państwa członkowskie rozstrzygną spór, decyzja staje się wiążąca dla państw członkowskich, z zastrzeżeniem wyrażenia zgody przez podatnika lub podatników i zrzeczenia się przez nich prawa do wszelkiego innego środka zaskarżenia. Jeżeli takie porozumienie nie zostanie osiągnięte we wskazanym czasie, sprawę należy poddać procedurze rozstrzygania sporów.

3. Rozstrzyganie sporów

Osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do właściwych organów o powołanie komisji doradczej, jeżeli a) skarga złożona przez taką osobę, której dotyczy spór, została odrzucona na podstawie art. 5 ust. 1 przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich; lub b) właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przyjęły skargę złożoną przez osobę, której dotyczy spór, ale nie osiągnęły porozumienia co do sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania w terminie przewidzianym w art. 4 ust. 1 – w takim przypadku komisja doradcza musi wydać decyzję w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej. Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów pozostawia państwom członkowskim swobodę w powoływaniu komisji doradczej; komisja może różnić się pod względem składu, formy, procedury arbitrażowej, która ma być stosowana, lub może mieć charakter stały.

Komisja doradcza musi wydać opinię dla właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich nie później niż sześć miesięcy po dacie ustanowienia tej komisji, z możliwością przedłużenia terminu o kolejne trzy miesiące. Komisja przyjmuje opinię zwykłą większością głosów swoich członków. W przypadku gdy nie można uzyskać większości głosów, o ostatecznej opinii decyduje głos przewodniczącego; opinię tę przekazuje się właściwym organom.

Po otrzymaniu opinii komisji doradczej właściwe organy muszą podjąć ostateczną decyzję. Zainteresowane właściwe organy uzgadniają sposób rozwiązania kwestii spornej w terminie sześciu miesięcy. W tym sześciomiesięcznym okresie mogą podjąć decyzję, która różni się od opinii komisji doradczej.

Ostateczna decyzja jest wiążąca dla zainteresowanych państw członkowskich w odniesieniu do osób, których dotyczy spór, i nie stanowi precedensu. Ostateczną decyzję należy wykonać, z zastrzeżeniem jej przyjęcia przez osobę lub osoby, których dotyczy spór, i zrzeczenia się przez nie prawa do wszelkich krajowych środków zaskarżenia w terminie 60 dni od daty powiadomienia o ostatecznej decyzji, w stosownych przypadkach.

3. Przegląd wykonania

a. Kontrole transpozycji

Obecnie wszystkie państwa członkowskie dokonały prawidłowej transpozycji dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów. Wobec Hiszpanii wszczęto postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieprawidłową transpozycją[3]. W konsekwencji Hiszpania zajęła się kwestiami poruszonymi w postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i zostało ono zamknięte 23 maja 2024 r.[4]

b. Przegląd ram statystycznych

[3] INFR(2022)2096.

[4] Zob. publiczny rejestr decyzji Komisji w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego: https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=pl.

Zgodnie z ramami statystycznymi dotyczącymi dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów państwa członkowskie są zobowiązane do corocznego przekazywania Komisji danych statystycznych dotyczących następujących kwestii[5]:

(i) Skargi przedłożone do właściwego organu.
(ii) Procedury wzajemnego porozumiewania zarządzane przez właściwy organ.
(iii) Skargi rozpatrywane na etapie rozstrzygania sporów (etap arbitrażu).
(iv) Wykonywanie decyzji wydanych w drodze procedury wzajemnego porozumiewania i ostatecznych decyzji.

W poniższej tabeli przedstawiono zgłoszoną przez państwa członkowskie liczbę spraw, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), będących w toku na koniec każdego roku sprawozdawczego:

Przedłożone skargi

W zależności od tego, jakie stanowisko zajmą właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego w odniesieniu do danej przedłożonej skargi, podatnicy, aby uzyskać dostęp do etapu procedury wzajemnego porozumiewania lub etapu rozstrzygania sporów na podstawie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów, mogą być zobowiązani do złożenia odwołania do sądów krajowych na podstawie art. 5 ust. 3. Z informacji otrzymanych od państw członkowskich wynika, że złożono tylko jedno odwołanie w związku z odrzuceniem skargi przez dwa państwa członkowskie. Niska liczba skarg będących przedmiotem odwołania w stosunku do

[5] Z danymi można zapoznać się na stronie internetowej Komisji: Rozstrzyganie sporów podatkowych w Unii Europejskiej – Komisja Europejska (europa.eu).

całkowitej liczby przedłożonych skarg może wskazywać, że do tej pory liczba skarg odrzuconych przez wszystkie państwa członkowskie jest niewielka.

Zamiast tego wszelkie spory, które pozostały na etapie skargi, są przekazywane do rozpoznania na etapie procedury wzajemnego porozumiewania. Jednym z kluczowych wskaźników statystycznych jest średni czas, w którym państwa członkowskie, które przekazały dane, zamknęły postępowanie w sprawie skargi przez jej rozstrzygnięcie lub przekazanie do rozpoznania w ramach procedury wzajemnego porozumiewania lub rozstrzygania sporów. Wyniki za lata 2020–2023 przedstawiono poniżej.

Rok	Liczba państw członkowskich, które przekazały dane	Czas zamknięcia postępowania w sprawie skargi (w miesiącach) – średnia UE	Czas maksymalny (w miesiącach)	Czas minimalny (w miesiącach)
2020	2	1,25	1,5	1
2021	6	4,1	12	0,2
2022	12	3,9	6,2	1,8
2023	11	3,9	6	0,8

W związku z tym z danych przekazanych przez państwa członkowskie wynika, że państwa członkowskie zamykają zdecydowaną większość skarg w ciągu sześciu miesięcy, czyli zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów. Przyszłe przekazywanie danych dotyczących czasu potrzebnego na zamknięcie sprawy dotyczącej skargi ma zasadnicze znaczenie dla monitorowania skuteczności dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów w przyszłości.

Skargi rozpatrywane na etapie procedury wzajemnego porozumiewania

Chociaż w latach 2020–2023 wzrosła zarówno liczba skarg, jak i procedur wzajemnego porozumiewania, liczby te są nadal znacznie niższe niż liczby procedur wzajemnego porozumiewania będących w toku w ramach konwencji arbitrażowej w tym samym okresie[6]. Ta niska liczba może to wynikać z kilku przyczyn. Dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów ma bezpośrednie zastosowanie wyłącznie do sporów zaistniałych od roku podatkowego rozpoczynającego się 1 stycznia 2018 r. lub później, w związku z czym starszych spraw nie można rozpatrywać na jej podstawie[7]. Odnotowano jednak spadek liczby sporów wniesionych na podstawie konwencji arbitrażowej: liczba spraw przedłożonych na podstawie konwencji arbitrażowej spadła z 854 w 2022 r. do 649 w 2023 r. Może być to jednak efekt tymczasowy i dopiero na podstawie danych z kolejnych lat będzie można potwierdzić, czy jest to tendencja długoterminowa.

Biorąc pod uwagę również czas potrzebny na przeprowadzenie kontroli i wydanie podatnikowi ostatecznej decyzji w sprawie kontroli, może upłynąć kilka lat, zanim

[6] Dane statystyczne dotyczące procedury wzajemnego porozumiewania i uprzednich porozumień cenowych: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation/statistics-apas-and-maps-eu_pl.

[7] Państwa członkowskie mogły skorzystać z możliwości przyjmowania spraw dotyczących sporów zaistniałych przed 1 stycznia 2018 r., obejmujących wcześniejsze lata podatkowe. W trakcie konsultacji z państwami członkowskimi tylko dwa państwa członkowskie zgłosiły, że dopuszczają taką możliwość.

podatnik będzie mógł przedłożyć skargę. Podatnik ma ponadto trzy lata od daty wydania decyzji na przedłożenie skargi, co również może wyjaśniać czas, który upływa między zaistnieniem sporu a złożeniem skargi w ramach dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów.

Kiedy podczas konsultacji z państwami członkowskimi zapytano, czy państwa te odnotowały przechodzenie z konwencji arbitrażowej na dyrektywę w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów, większość państw członkowskich odpowiedziała, że nie posiada danych umożliwiających odpowiedź na to pytanie. Państwa członkowskie potwierdziły, że podatnicy nadal korzystają z konwencji arbitrażowej.

Podobnie jak w przypadku etapu składania skarg, zwrócono się do państw członkowskich o wskazanie liczby miesięcy potrzebnych na rozstrzygnięcie sporu w ramach procedury wzajemnego porozumiewania[8]. Wyniki za lata 2020–2023 przedstawiono poniżej.

Rok	Liczba państw członkowskich, które przekazały dane	Czas zakończenia procedury wzajemnego porozumiewania (w miesiącach) – średnia UE	Czas maksymalny (w miesiącach)	Czas minimalny (w miesiącach)
2020	nd.	nd.	nd.	nd.
2021	4	7	12,5	3,3
2022	2	9,3	10,1	8,5
2023	9	10,9	21,5	3

Z danych przekazanych przez państwa członkowskie wynika, że zamknięcie spraw w ramach procedury wzajemnego porozumiewania następuje w ciągu 24 miesięcy, czyli zgodnie z wymogami dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów Biorąc jednak pod uwagę, że liczba spraw, które do tej pory faktycznie zamknięto na etapie procedury wzajemnego porozumiewania, jest niewielka, wyciąganie wniosków byłoby przedwczesne. Z ukierunkowanych konsultacji z jednym państwem członkowskim wynika, że większość spraw przedłożonych na podstawie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów pochodziła od osób fizycznych, a takie sprawy zazwyczaj można rozstrzygnąć szybciej niż spory z udziałem przedsiębiorstw. Ten drugi rodzaj spraw dotyczy zazwyczaj sporów w zakresie ustalania cen transferowych, które są bardziej złożone, a ich rozstrzygnięcie wymaga więcej czasu. Podobnie jak w przypadku etapu składania skarg, bardzo ważne jest, aby państwa członkowskie przekazywały dane, gdyż umożliwi to skuteczne monitorowanie terminowego zakończenia procedury wzajemnego porozumiewania.

Skargi rozpatrywane na etapie rozstrzygania sporów

[8] Liczbę skarg przyjętych do rozpoznania w drodze procedury wzajemnego porozumiewania zgodnie z art. 4 ust. 1 w ciągu roku referencyjnego oraz liczbę decyzji wydanych w drodze procedury wzajemnego porozumiewania przyjętych przez osobę, której dotyczy spór, zgodnie z art. 4 ust. 2 w ciągu roku referencyjnego przedstawiono w danych statystycznych na stronie internetowej Komisji, o której mowa w przypisie 5.

Do tej pory żadnych skarg nie przekazano do rozpoznania na etapie rozstrzygania sporów (etap arbitrażowy), w związku z czym nie można go ocenić. Biorąc ponadto pod uwagę, że większość spraw rozpoznawanych w drodze procedury wzajemnego porozumiewania złożono w 2022 r. i 2023 r. i państwa członkowskie nie wydały wszystkich decyzji, oczekuje się, że liczba spraw, które znajdą się na tym etapie, będzie w nadchodzących latach ograniczona. Niemniej jednak monitorowanie tego etapu ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia podatnikom prawa do odwołania się od decyzji o odrzuceniu sprawy w ramach procedury wzajemnego porozumiewania.

Wykonywanie decyzji wydanych w drodze procedury wzajemnego porozumiewania i ostatecznych decyzji

Państwa członkowskie są zobowiązane do zgłaszania liczby decyzji wydanych w drodze procedury wzajemnego porozumiewania i ostatecznych decyzji, których właściwe organy jeszcze nie wykonały.

Na dzień 31 grudnia 2023 r. państwa członkowskie zgłosiły trzy decyzje wydane w drodze procedury wzajemnego porozumiewania, które nadal oczekują na wykonanie przez właściwe organy.

c. Wstępne informacje zwrotne na temat stosowania dyrektywy

Z konsultacji przeprowadzonych z państwami członkowskimi i konsultacji z zainteresowanymi stronami[9] wynika, że dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów rzeczywiście umożliwia poprawę sytuacji pod względem efektywności i skuteczności w porównaniu z sytuacją sprzed wdrożenia tego aktu. Wynika to z tego, że dyrektywa w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów przewiduje jasne i określone terminy, zapewnia podatnikom większe możliwości odwołania się i ma szerszy zakres, który obejmuje nie tylko spory dotyczące ustalania cen transferowych czy przypisywania zysków stałym zakładom, ale także wszelkie spory powstające w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji, które przewidują eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu.

Zarówno państwa członkowskie, jak i zainteresowane strony wskazały jednak w swoich odpowiedziach, że doświadczenie związane z przepisami dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów jest ograniczone, ponieważ pierwsze sprawy dotyczące podwójnego opodatkowania, które wchodzą w zakres stosowania tej dyrektywy, pojawiają się dopiero teraz ze względu na zamykanie kontroli podatkowych obejmujących lata podatkowe rozpoczynające się w 2018 r. lub później. W związku z tym było niewiele lub nie było żadnych informacji zwrotnych na temat wszystkich aspektów dyrektywy, w szczególności na temat etapu rozstrzygania sporów, ponieważ w momencie sporządzania niniejszego sprawozdania nie powołano żadnej komisji doradczej.

Niemniej jednak przedstawiono już pewne sugestie w kwestii dalszej poprawy niektórych aspektów dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczące zwiększenia jasności co do interpretacji i stosowania niektórych przepisów

[9] Zob.: Rozstrzyganie sporów podatkowych w Unii Europejskiej – Komisja Europejska (europa.eu).

lub definicji, aby zapewnić wspólne podejście. Zasugerowano również rozszerzenie zakresu dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów oraz wykorzystanie mechanizmu rozstrzygania sporów związanych z innymi dyrektywami w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich. Użyteczne mogłoby być również do celów monitorowania zmodyfikowanie ram statystycznych przez wskazywanie liczby skarg złożonych i odrzuconych w ciągu roku referencyjnego.

4. Wnioski i dalsze działania

Wszystkie państwa członkowskie w pełni wdrożyły dyrektywę w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów. Wstępne informacje zwrotne są pozytywne, ponieważ wydaje się, że dyrektywa ta pozwala na osiąganie celów określonych w momencie jej przyjęcia. Mechanizm rozstrzygania sporów przewidziany w dyrektywie jest kompleksowy, skuteczny i zrównoważony. Wzmocnienie pozycji podatników umożliwiające rozstrzygnięcie w sposób wiążący sporów dotyczących podwójnego opodatkowania przyczynia się do bardziej sprawiedliwego otoczenia podatkowego.

Z danych statystycznych zgromadzonych przez Komisję na podstawie ram statystycznych dotyczących dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów oraz na podstawie informacji zwrotnych otrzymanych zarówno od przedstawicieli opinii publicznej, jak i od państw członkowskich wynika jednak, że doświadczenie w stosowaniu dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów jest nadal ograniczone. Po zdobyciu większego doświadczenia służby Komisji powinny przeprowadzić pełną ocenę i, w stosownych przypadkach, przedstawić wnioski mające na celu usprawnienie dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów.